Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3, Maltepe - ANKARA ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3 A ● Yıllık Abone bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri.

Sayı 30
26 Mayıs 1978
250 Kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Emekçi ve öğrenci gençliğin sorunları ve çözüm yolları

Bu konuyla ilgili yazı ve yorumlar 4. sayfada

TÜRK-YUNAN İLİŞKİLERİNİN GELİŞMESİ AMERİKA'NIN BİZE SAĞLAYACAĞI PRESTİJE DEĞİL İKİ ÜLKE HALKLARININ DOSTLUĞUNUN PEKİŞMESİNE BAĞLIDIR.

"AMBARGONUN KALDIRILMAMASI", AMERİKAN YÖNETİMİNİN TÜRKİYE'Yİ DİPLOMATİK ALANDA ZAYIFLATMAYA YÖNELİK BİR MANEVRASIDIR.

"Ambargo ile ilgili Amerikan Kongresi kararının bir kez daha doğruladığı gerçek:

Ulusal savunmamızı askeri bloklar dışında kalarak sağlamalıyız

Amerikan Senatosunun ilgili komisyonunun 12 Mayıs'ta 8'e karşı 4 oy farkla "Ambargo'nun Kaldırılmaması" kararı almasını izleyen gelişmeler ilginç bir görünüm kazandı.

ABD Kongresinin "Ambargo'yu Kaldırması", bir anlamda, Türkiye-Yunanistan arasındaki anlaşmazlıklarda, Türkiye'nin yanında yer aldığını göstermesi anlamına gelecekti. Silah satışı ise, "Ambargo" konalı beri, başka yollardan zaten sürüyordu.

Yunanistan'da sermaye sınıfı hükümetleri Türkiye ile aralarındaki anlaşmazlık konularında Türkiye'yi asıl sorumlu gibi tanıtmak ve ülke içinde kendi reklamlarını yapacak ödünlere zorlamak için, silah ambargosunu Türkiye aleyhinde bir koz olarak kullanma çabasındadır.

Yunanistan ve Kıbrıs egemen güçleri, Kıbrıs sorununun çözümünde ABD'nin Türkiye üzerinde uygulayacağı baskıdan güç almaya çalışmaktadırlar. Aynı şekilde, Türkiye'de de egemen sınıf hükümetleri de, Amerikan silah ambargosunun sürdürülmesini, Yunanistan'la varolan anlaşmazlıkların ve Kıbrıs sorununun çözümü için herhangi bir girişimde bulunulmasının önündeki başlıca engel saymışlardır.

Oysa, Kıbrıs'ta ve Türkiye ile Yunanistan arasındaki, emperyalizmin kışkırttığı sorunların çözümü, Amerika'nın sağlılayacağı prestije bağlanmamalı, iki ülke halklarının dostluğu temelinde, yabancı emperyalist odakların etkisi dışında, karşılıklı görüşmeler yoluyla çözülmelidir.

Ambargo'nun sürmesiyle ilgili kararın doğruladığı bir diğer gerçek de, ulusal savunmamızı, yurt savunması temeli üzerinde ve yabancı emperyalist güçlerden bağımsız ve askeri bloklar dışında kalarak gerçekleştirmemiz gereğidir.

Yorum 3. sayfada

Hükümet ücretler konusunda patronların yanında yeralıyor

ECEVIT:
'Bu toplu sözleşmeler, devlet batırılıp karşıla... ücret artışları sınırlandırılıyor'
Başbakan Ecevit, toplu sözleşme düzenini...

İşçi sınıfı ücretlerin dondurulmasına izin vermeyecektir

Başbakan Ecevit'in "İşçilerin ücret talepleri çok fazla" demesi, işçi sınıfı ve emekçi kitleler tarafından tepki ile karşılandı.

● HAYAT PAHALILIĞININ YILDA YÜZDE 56 ARTTIĞI ÜLKEMİZDE, ÜCRET ARTIŞLARI BUNUN ÇOK GERİSİNDE KALIRKEN, ELEŞTİRİLMESİ GEREKEN İŞÇİLER DEĞİL, PAHALILIĞIN BAŞ SORUMLUSU TEKELCİ PATRONLARDIR.

● TİP BAŞKANLIK KURULU YAYINLADIĞI BİLDİRİDE HÜKÜMETİN DEMOKRATİK ÖZGÜRLÜKLERİ KISITLAMAYA YÖNELDİĞİNİ VE İŞÇİ SINIFININ GREV VE TOPLU SÖZLEŞME HAKKINA SINIRLAMALAR GETİRMEYİ AMAÇLADIĞINI BİLDİREREK, BU GİRİŞİMLERE KARŞI ÇIKTI.

2. sayfada

POL-DER kongresi toplandı

Pol-Der'in kapatılması faşistlerin işine gelir

● GEÇTİĞİMİZ HAFTA TOPLANAN POL-DER KONGRESİNE, CHP GENEL SEKRETERİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI EYÜBOĞLU MESAJ YOLLARKEN, AYNI GÜNLERDE CHP'Lİ İÇİŞLERİ BAKANI ÖZAYDINLI "POLİS DERNEKLERİNİN KAPATILMASI"NDAN SÖZ ETTİ.

POL-DER kongresi geçtiğimiz hafta toplandı. TİP Genel Başkanı Behice BORAN kongreye gönderdiği mesajda POL-DER'e başarılar diledi ve Kongre'yi kutladı.

POL-DER kongresine CHP Genel Sekreteri ve Başbakan Yardımcısı Eyüboğlu mesaj gönderirken, aynı günlerde CHP'li İçişleri Bakanı Özaydınlı, polis derneklerinin kapatılmasından söz etti.

TİP Başkanlık Kurulu, yayınladığı bildiride POL-DER'in kapatılması ile ilgili girişimlerin antidemokratik olduğunu belirtti ve şu görüşlere yer verdi:

"POL-DER polis topluluğuna bağlı memurların özlük haklarını korumak üzere birleşmelerinden doğmuş ve MC dönemlerinde faşizme direnen ve yasalardan yana olan memurların devamlı baskı ve kıyıma uğratılması sonucu, tabii savunma ve dayanışma güdüsüyle, tüm baskılara karşın gelişip güçlenmiş demokrat nitelikli bir dernektir. Şimdi bu derneğin faşist POL-BİR'le aynı kefeye konup birlikte kapatılma yollarının aranması, hükümetin demokrasi ile faşizmi aynı kefeye koymasından başka anlam taşımaz. Faşist şiddet olaylarını önlemeyi ilk amacı olarak sunmuş bulunan hükümetin, eğer amacında samimi ise bindiği dalı kesmesinden farksız olan bu hareket, faşizmle uzlaşma doğrultusunda sağa doğru savrulmanın boyutlarını göstermesi bakımından önemlidir. Bu girişimden sonra, sıranın öğretmen, memur, teknik elemanların örgütlendiği ve faşizme karşı mücadelede kendi kitleleri içinde önemli yeri olan diğer demokratik kitle örgütlerine geleceği bir kehanet sayılmamak gerekir."

ONBEŞ GÜNDE BİR

"Bayrağa saygı" size mi düştü?

26 Mayıs Cuma Günü İstanbul'da Adalet Partisi "Bayrağa Saygı" Mitingi düzenledi. Bu miting öncesinde yapılan propaganda, bunun bir "Parti Mitingi olmadığı" yolundaydı. AP sözcüleri, "1 Mayıs'ta Taksim'i dolduran Kızıl Bayraklara karşı Türk Bayrağının şerefini kurtaracaklarını" öne sürüyorlardı.

Bayrak, bir ülke için ulusal bağımsızlığın simgesidir. Ulusal bağımsızlığın gerçek savunucuları olan işçi ve emekçi sınıflar, aynı zamanda bayraklarının da savunucusudurlar. Ama, işçi ve emekçi sınıfların ulusal bağımsızlık karşısındaki bu titizlikleri, onların uluslararası birlik ve dayanışmasına da engel değildir.

Kendi ülkesinde işçi ve emekçi sınıfıları ezen, sömüren sermaye sınıflarının ise, "ulusal bağımsız-

GÖREV

(Devamı Sayfa 4'de)

kılçık

İsviçre Hükümeti Türkiye ile yapmış olduğu "suçluların iadesi" anlaşmasına dayanarak Yahya Demirel'ın önümüzdeki günlerde ülkesine iade edileceğini bildirmiş...

Aman ha, çocukcağızın bugüne kadar başına ne geldiyse "ihracat" ve "iade" den geldi. "Vergi iadesi" aldı, hapis yedi, şimdi de kendisini "iade ediyorlar". Bakalım n'olacak şimdi? ★

Grevci petrol işçileri haklıdır

Grevci Petrol işçileri, haklarını alıncaya kadar direnmeye kararlı.

5 bin işçi TPAO'da greve başladı

● HÜKÜMET, İŞÇİLERİN ÜCRET ARTIŞ TALEPLERİNİ HAKSIZ BULURKEN, YABANCI EMPERYALİST PETROL ŞİRKETLERİNİN MİLLİLEŞTİRİLMESİ GEREĞİNİ GÖZARDI EDİYOR.

● PETROL SIKINTISININ NEDENİ GREV DEĞİL, ÜLKENİN ENERJİ ÜRETİMİNİ EMPERYALİST ÜLKELERE BAĞIMLI KILAN EGEMEN SINIFLARDIR.

(Haber-Yorum 2. sayfada)

İran emekçi halkı Şah rejimine karşı direniyor

İRAN'DA FAŞİST ŞAH REJİMİ, İŞÇİ VE EMEKÇİ SINFLAR ÜZERİNDEKİ EGEMENLİĞİNİ YILLARDIR KAN VE ZULÜMLE SÜRDÜRÜYOR. İRAN EMEKÇİ HALKININ ŞAH REJİMİNE KARŞI SAVAŞI GÜÇLENİYOR

Haberi 3. sayfada

8 Batılı ülke Zaire'ye binlerce asker indirdi

ZAİRE'DE ÇIKARLARININ TEHLİKEYE GİRDİĞİNİ GÖREN BATILI ENPERYALİST DEVLETLER, "İNSAN HAKLARI", "BARIŞ", BAĞIMSIZLIĞA" SAYGI GİBİ MASKELERİ ATIP, İSTİLA HAREKATINA GİRİŞTİLER

Haberi 3. sayfada

Doğu'da tertipler sürüyor

Elazığ'da faşist terör halkı hedef alıyor

● ELAZIĞ'DA MAYIS AYININ İLK 15 GÜNÜNDE YARATILAN OLAYLARDA 3 KİSİ ÖLDÜRÜLDÜ, 17 KİŞİ AĞIR YARALANDI

● TİP BAŞKANLIK KURULU ÜYESİ CAN AÇIKGÖZ, BİR DEMEÇ VEREREK "ELAZIĞ DAKİ GELİŞMELER ÜZERİNDE DİKKATLE DURULMAYI GEREKTİRECEK NİTELİKTEDİR" DEDİ.

GÖREV, geçtiğimiz aylarda, Doğu illerimizde girişilen faşist tertip ve kışkırtmalara, bundan önceki sayılarda defalarca dikkati çekmişti. Geçtiğimiz günlerde Elazığ'a da sıçratılan olaylarda 3 yurttaş yaşamını kaybetti.

Konuyla ilgili bir açıklama yapan TİP Başkanlık Kurulu Üyesi Can Açıkgöz, "Faşizm heveslilerinin tertipleri ve terörist hareketler yurdun dörtbir yanında tırmandırılırken bazı illerin hedef olarak alındığı anlaşılmaktadır. Özellikle Doğu bölgesinden seçilen bu illerde yaratılan olaylarla yurdun tümünü kapsayacak karanlık bir rejimin tezgahlanması planları yapılmaktadır" dedi.

Can Açıkgöz daha sonra şu görüşlere yer verdi:

"Malatya'dan sonra bu tür tertip ve provokasyonların sahneye sürüleceği ikinci il olarak Elazığ'ın seçildiği görülmektedir. Mayıs ayının ilk 15 gününde Elazığ'da yaratılan olaylarda 3 kişi öldürülmüş, 17 kişi, bir bölümü ağır şekilde, yaralanmış ve bazı evlere patlayıcı maddeler atılmıştır. Asıl önemlisi yaratılan bu olaylarda kullanılmaya başlanan yöntemlerin niteliğidir. Kahve gibi herkesin girip oturabileceği yerlere, belirsiz kişilerden oluşan topluluklara yaylım ateşleri açılmaktadır. Ölenler "sağcı" veya "solcu" olarak bilinen kişiler olabilmektedir.

"Bu tür yöntemler profesyonel kışkırtıcılara, ajanlara kullandırılan yöntemlerdir. Elazığ'da MC döneminde yaratılan ortam bu tür provokasyonların zemini olarak kullanılmaktadır. Önümüzdeki günlerde bu tertiplerin tırmandırılması, "sol" görünümlü olanları dahil yeni yeni provokasyonların tezgahlanması beklenebilir.

"Elazığ'daki gelişmeler üzerinde dikkatle durmayı gerektirecek niteliktedir. Ayrıca unutulmamalıdır ki, faşizme yönelik tertip ve provokasyonları önlemenin yolu, MC döneminde devlet kadroları içinde oluşturulan mihrakların yerlerinden sökülüp dağıtılmasında kararlı bir tutum içinde olmak ve antidemokratik eğilimlerin kaynağına yönelmektir."

Doğu'da emekçi halka yönelik baskı ve şiddet operasyonları yıllardır sürüyor.

ÇARK

KEMERLERİ SIKMAK VE VERGİ VERMEK

Son iki yıl, işçi ve emekçiler için zaten iyi olmayan yaşam koşullarının daha da kötüleşmeye başladığı yıllar oldu. Hayat pahalılığı dayanılmaz bir biçimde artmaya başladı. Bir çok mal yoklar listesine girdi. Küçük esnaf ve zanaatkârlardan iflas edenler hızla artmaya başladı.

O dönem iktidarda olan Milliyetçi Cephe partileri, ülkenin büyük bir ekonomik darboğazda olduğunu ve hatta zamanın başbakan'ı 'ülkenin 70 sent'e (Amerikan kuruşu) muhtaç olduğunu söylüyordu. 1976 yılında başlayan grevlere 1977 yılında yenileri eklendi. İki yıla yaklaşan grevler oldu. MESS grevleri diye bilinen grevlerde, işçiler 45 günde, bin liraya aileleriyle birlikte yaşamak, daha doğrusu ölmemek için direnmek zorunda kaldılar.

Aynı havayı teneffüs ettiğimiz, aynı ülke sınırları içinde, aynı ekonomik darboğazı yaşadığımız patronlar da büyük sıkıntı içindeydiler. Hammadde yoktu, döviz yoktu, hatta elektrik enerjisi yoktu. Zaten bu nedenle grevlerde bir türlü anlaşmak istememişler ve grevleri aylar boyu uzatmışlardı.

Geçenlerde büyük patronlarımızın ödedikleri vergiler açıklandı. Eh, böyle zor geçen bir yılın ardından patronların sıkıntıları, ödedikleri vergilere de yansımış olmalıydı.

Geçen hatta yayınlanan YÜRÜYÜŞ Dergisinin 163. sayısında MESS grevi-patronlarının ödedikleri vergiler ele alınarak, 1976 yılında ödedikleri vergilerle karşılaştırılmış. Şaşırmamak elde değil. Fabrikaları yılın yarıdan çok bir bölümünde çalışmamış şirketler, 1977 yılı için, 1976 yılından daha çok vergi ödemişler. Bu demektir ki, 1976 yılından daha çok kâr etmişler. Yani işçiler ölmemek için direnirken bu beyler, kasalarını daha çok şişirmişler. Nasıl mı? Stoklarını eritmişler, hem de fiyatları arttırarak. Elbette ödedikleri vergilere bakarak gerçek gelirlerini saptamak olanağı da yok. Ayrıca bu kesimin de içinde bulunduğu, vergi cetvelinde "kâr rant ve faiz gelirleri" dilimi diye nitelenen grubun 1976 yılında tam 52 milyar lira vergi kaçırdığın, Devletin resmi rakamları söylüyor.

Şimdi gelelim Ecevit Hükümeti'ne. O da ekonomik dar boğazdan bahsediyor. Hatta daha ileri gidip, toplu sözleşmelerde işçilerin çok fazla ücret artışı talebinde bulunduğunu öne sürerek, bu mevzuatı değiştireceğini söylüyor.

İşçilerin emekçilerin kemerleri sıkılırken, patronların kasaları şişiyor. Değiştirilecek olanı rakamlar gösteriyor. Ecevit Hükümeti toplu sözleşme taleplerine ve grevlere karşı çıkarken, düzenin işçilerin emekçilerin düzeni olmadığını ve düzeni, gene onlardan başkasının değiştiremeyeceğini de söylemiş oluyor.

Yavuz ÜNAL

5 bin işçi greve başladı

GREVCİ PETROL İŞÇİLERİ HAKLIDIR!

- Daha önce Bakanlar Kurulu tarafından önce 30, daha sonra 60 gün ertelenen grev 17 Mayıs Çarşamba günü başladı

17 Mayıs Çarşamba günü, üç bini Batman rafinerisinde, iki bini de Malatya yöresindeki benzin istasyonlarında olmak üzere 5 bin Petrol-İş üyesi greve başladı.

17 Mayıs saat 08.00'de başlayan grev, bundan önce biri 30, biri 60 gün olmak üzere, iki kez ertelenmişti.

Petrol işçilerinin grev nedeni, istedikleri ücret artışlarının bir devlet kuruluşu olan TPAO yöneticileri tarafından kabul edilmemesidir. Petrol-İş Sendikası yöneticilerinin açıkladığına göre, grev nedeni meydana gelecek benzin sıkıntısı ancak yöredeki küçük bir alanı etkileyecek.

Buna karşılık, grevle beraber Marmara bölgesinde başlayan benzin darlığının nedeninin, Mayıs sonunda devletleştirilecek olan Ataş rafinerisinde, yabancı petrol şirketlerinin üretimi azaltmaları olduğu bildirildi.

Bu arada, Ecevit'in grup toplantısında yaptığı konuşma da, grevci petrol işçileri tarafından tepkiyle karşılandı. Hatırlanacağı gibi, Ecevit 18 Mayıs'ta CHP Grubunda yaptığı konuşmada "Ekonomik bunalımı giderebilmek için yabancı ülkelere başvurulduğu bir dönemde en yaşamsal alanlarda yüzde 100-200 zam yapılmadığı için greve gidilmesini" eleştirmişti.

Ecevit, Almanya gezisi öncesinde de benzeri sözler etmiş ve işçi ücretlerinin sınırlandırılması gerektiğini öne sürmüştü.

YORUM

"Taşları bağlayıp itleri salıvermek"

Ecevit, petrol işçilerinin grevini eleştirdi. "Çok ücret artışı istiyorlar" dedi. 28 Mayıs'ta devletleştirilmesi planlanan Ataş rafinerisinde, yabancı petrol şirketleri üretimi düşürünce, Marmara bölgesinde benzin sıkıntısı başladı.

Bu iki olay, iki konuda şunları akla getiriyor:

1. Ücret artışları, pahalılığın nedeni olabilir mi?
2. Petrol üretiminin dışa bağımlılığı, ülkemize neye mal olmaktadır?

Bu iki sorunun da cevabı açık:

Fiyat artışlarının nedeni, ücret artışları değildir. Ücretlerin sanayide üretilen ürünlerin değerlerinin yüzde 27'si olduğu, devletin resmi istatistiklerinde açıklanmaktadır. Öte yandan, yine geçtiğimiz günlerde basında yer alan haberlere göre, ülkemiz fiyat artışları bakımından Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı üyesi ülkeler arasında birincidir. Aynı listede Yunanistan 6., Almanya 22. dir. Ülkemizde, bir yılda fiyat artışı ortalama yüzde 56'dır. Bu durumda, iki yıllık bir toplu sözleşme döneminde, işçiler yüzde yüz net zam alsalar bile, iki yıl sonunda, bu zam uçup gitmekte, fiyat artışları yine ücret artışlarının önüne geçmektedir.

Ücret artışları, pahalılığın nedeni değildir. Pahalılığın nedeni, patronların aşırı kârlarıdır. Bu yapı kökünden değiştirilmedikçe , fiyat artışları önlenemez. Bundan sorumlu tutulması gerekenler de, kıt kanaat geçinebilen işçiler değil, her gün milyonlarına milyon katan bir avuç tekelci patronlardır.

Ecevit, petrol işçilerinin grevini eleştirirken haksızdır.

İkinci sorunun cevabı da birincisinden bağımsız değildir. Türkiye'de petrol üretiminin büyük bir kısmı yabancı petrol şirketleri tarafından yürütülür. Her yıl milyonlarca dolar kârı yurt dışına aktaran bu şirketler, akıllarına estikçe de üretimi azaltıp, yeni imtiyazlar koparmaya çalışırlar. Petrol üretiminin böylesine dışa bağımlı oluşu, her yıl milyonlarca dolar kaybına yol açmaktadır. Bu durumda yapılacak şey, tüm petrol üretimini TPAO içinde millileştirmektir. Bu sorunun çözümü ise budur.

Oysa Ecevit hükümeti, bir yandan ücret artışı isteyen işçilere tehditler savurmakta, diğer yandan da yabancı petrol şirketleri karşısında kararlı tavır almamaktadır.

Çok bilinen bir söz vardır: "Taşları bağlayıp, itleri salıvermek" diye. Nedense, bu iki konuda son günlerde gelişen olaylar bu sözü hatırlattı bize.

Grevler 14 işyerinde sürüyor

"1132 İŞÇİNİN ÇALIŞTIĞI 14 İŞYERİNDE GREVLER SÜRÜYOR. BU GREVLERİ DİSK'E BAĞLI 10 SENDİKA YÜRÜTÜYOR. SENDİKALAR, İŞYERLERİ VE GREVLERİN DURUMU ŞÖYLE:"

DİSK'e bağlı 1132 işçi grevde

SENDİKA ADI	İŞYERİ ADI	BİLGİ
DEV-MADEN-SEN	– Başer Madencilik	5 işçinin grevi 2 yılı aştı.
GENEL-İŞ	– Afyon Belediyesi	150 işçi 232 günden beri grevde.
GIDA-İŞ	– Saray Ekmek.Fab.Manisa	13 işçi 219 günden beri grevde.
İLERİCİ-DERİ-İŞ	– Tanatar Deri San.	70 işçinin grevi 1 aya yakın süredir devam ediyor.
KERAMİK-İŞ	– Veziroğlu Betan Mam.İst.	50 işçi 77 Ağustos'undan beri grevde.
LASTİK-İŞ	– Ar plastik. Kayseri	21 işçinin grevi 3 aydır sürüyor.
MADEN-İŞ	– Temiz Döküm Kayseri	8 işçiyi kapsayan grev 2 ay önce başladı.
OLEYİS	– Beyti Et Lokantası İst.	36 işçi 2 aydır grevde
OLEYİS	– Borsa Lokantası, İst.	32 işçi 19 gündür grevde
OLEYİS	– Dedeman Oteli, Ank.	230 işçi 192 gündür grevde
OLEYİS	– Varan Turizm, Bolu	65 işçi 422 gündür grevde
PETKİM-İŞ	– 4 Mobil Benzin ist.Sakarya	24 işçi 232 gündür grevde
PETKİM-İŞ	– Park Garajı, İst.	17 işçi grevde
YERALTI MADEN-İŞ	– Bilfer Madencilik, Hekimhan	411 işçi 232 günden beri grevde.

Bunlar arasında en uzun süreli grev Dev-Maden-Sen'in Başer Madencilikde sürdürdüğü ve 5 işçiyi kapsayan grev. Bu grev 2 yılı aşkın bir süredir devam ediyor.

Grevde olan işyerleri içinde Oleyis işçilerinin Bolu Varan Turizm Tesislerinde sürdürdüğü grev de 422 gündür devam ediyor.

Grevde olan işyerleri içinde en kalabalık işçi sayısı Hekimhan'da Bilfer Madencilik'te. Bu işyerinde Yeraltı-Maden-İş'in sürdürdüğü grev 411 işçiyi kapsıyor ve 232 günden beri sürüyor.

Bunların dışında yine DİSK'e bağlı 6 sendikanın yetkili bulunduğu 14 işyerinde de grev kararı alınmış durumda. Bu işyerlerinde toplam 1852 işçi çalışıyor.

DİSK'e bağlı 5 sendika 89- işçinin çalıştığı 6 işyerinde de grev dışı çeşitli direnişler sürdürüyor.

Ayrıca şu anda 10 sendika 34 işyerinde toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık durumunda.

İşçi sınıfı ücretlerin dondurulmasına ve sendikal haklarının elinden alınmasına izin vermeyecektir

"GERÇEKTE HÜKÜMET, TOPLU SÖZLEŞME YOLUYLA ELDE EDİLEBİLEN CUZİ ÜCRET ARTIŞLARINI BİLE İSCİYE ÇOK GÖRMEKTEDİR. FİYAT ARTIŞLARINI DURDURAMAYAN, HİÇ DEĞİLSE ARTIŞ HIZINI YAVAŞLATAMAYAN BUGÜNKÜ İKTİDAR, İŞÇİ ÜCRETLERİNİ DONDURMAYA, BUNALIMIN AĞIR YÜKÜNÜ İŞÇİ SINIFINA VE EMEKCİ KİTLELERE YÜKLEMEYE HAZIRLANMAKTADIR. BÖYLECE BÜYÜK SERMAYENİN YILLARDAN BERİ ISRARLA BELİRTTİĞİ İSTEM YERİNE GETİRİLMİŞ OLACAKTIR."

TİP: "Hükümet cüzi ücret artışlarını bile işçiye çok görüyor"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu, basına ve kamuoyuna bir açıklama yaparak son politik gelişmeler konusundaki görüşlerini bildirmiş ve hükümetin öngördüğü demokratik özgürlükleri kısıtlamaya yönelik önlemleri eleştirmiştir.

TİP Başkanlık Kurulu Bildirisinin "işçi ücretlerinin dondurulması" girişimlerini eleştiren bölümünde şu görüşlere yer verilmiştir.

"Hükümetin, bu tür önlem ve girişimlerinin kuşkusuz en önemlisi işçi sınıfının toplu sözleşme ve grev hakkına karşı yeni sınırlayıcı hükümler getirme istemini ortaya koyması olmuştur. Başbakan Ecevit'in Almanya gezisi öncesinde giderayak yaptığı açıklama, zaten çok sınırlı ve kısıtlı olan toplu sözleşme ve grev düzenini daha da daraltıp kısıtlama niyetinde olduğunu açıkça belli etmektedir. Sayın Ecevit'in sözleri ve ileri sürdüğü kanıtlar en ufak ciddi bir analize dayanamıyacak kadar temelsizdir. Yürürlükteki yasaların kendi bakanlığı zamanında çıkmasını fırsat bilerek bu düzeni kendilerinin getirdiğini ve buna bağlı olarak Devletin yüksek menfaatleri adına kısıtlamaya da hak kazandığını iddia etmekte ve işçi sınıfımızın yüzelli yıllık mücadele geçmişi ile söke söke kazandığı gerçeğini görmezden gelmektedir. Bu bir yana, asıl üzerinde durulması gereken toplu sözleşmelerde aşırı istemlerde bulunulduğu iddiasıdır ki, sendika federasyonlarının haklı olarak belirttikleri üzere, şimdiye kadar yapılabilenler enflasyon ve hayat pahalılığını, bu sözleşmelerle oldukça geriden takipden başka birşey değildir.

"Gerçekte hükümet, toplu sözleşme yoluyla elde edilebilen cüzi ücret artışlarını bile işçiye çok görmektedir. Fiyat artışlarını durduramıyan, hiç değilse artış hızını yavaşlatamayan bugünkü iktidar, işçi ücretlerini dondurmaya, bunalımın ağır yükünü işçi sınıfına ve emekçi kitlelere yüklemeye hazırlanmaktadır. Böylece büyük sermayenin yıllardan beri ısrarla belirttiği istem yerine getirilmiş olacaktır.

"Defalarca belirttik; yine tekrarlıyoruz. İşçi sınıfımız ve emekçi halk yığınları eski dönemlere oranla daha bilinçli ve kararlıdır. Faturayı topyekün işçi ve emekçilere ödeterek bunalımdan çıkılabileceğini ummak; daha yeni bunalımlara yol açmaktan başka anlam taşımaz. Politik ve ekonomik önlem ve çözümler bir bütündür. Büyük sermayeyle artan ölçülerde uyumlaşarak, kitlelerden koparak, onların özlemlerine sırt çevirerek bunalımdan çıkılamaz. Devlet kadrolarından faşistler temizlenmeli, faşist odaklar ve şiddet eylemlerinin gerçek kaynaklarının üzerine vakit geçirmeksizin yürünmeli ve bunlar dağıtılmalıdır. Bununla birlikte, faşizmin ekonomik dayanak ve kaynağını teşkil eden tekellerin gücü alınacak ekonomik önlemlerle sınırlandırılmalı, emperyalist kuruluşlardan çıkılmalı, demokrasi korunup geliştirilmelidir.

"Bütün bunları gerçekleştirecek güç de toplumda mevcuttur, çoğunluğu teşkil eden işçi sınıfı ve emekçi yığınların örgütlü birleşik gücü."

Sosyalistlerin öncülüğünde

Aydınlıkevler mahallesi halkı, yerel sorunları tartıştı

15 Mayıs Pazar akşamı Küçükyalı Aydınevler Mahallesinde yerel sorunlarla ilgili bir toplantı yapıldı. Toplantıya Belediye Başkanı ve Türkiye İşçi Partililer katıldı.

Toplantıda öncelikle tapu, kanalizasyon, yol, su, elektrik... gibi sorunlar tartışıldı. Mahalle halkının toplantıya etkin ve canlı bir şekilde katıldıkları görüldü.

Yapılan toplantı halkın sorunlarının çözümünün ancak yine halkın birlikte hareket etmesiyle ve örgütlenmesiyle mümkün olacağının bir kanıtı oldu.

Ayrıca toplantı, halkın demokratik istemleri ve halkın yararına olan bütün çalışmaları yürütmede Türkiye İşçi Partililerin her an görev başında olduğunu gösterdi.

BAŞAK

Yalancının mumu

Mayısın onunda Toprak Reformu Yasası ortadan kalktı. O güne kadar Meclisler yeni bir yasa çıkaramadığı için artık böyle bir yasa kalmadı. Gerçi vardı da ne oldu? diyeceksiniz. Doğru elbette. 12 Mart döneminde çıkarılan Toprak Reformu Yasası topraksız köylüye pek bir şey getirmiyordu. Ecevit hükümeti de Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği yasanın yerine yeni bir yasa çıkarmadı. Şimdi durum eski tas eski hamam. 5 Haziran seçimleri sırasında "reform" lafını ağzından düşürmeyenler hep birlikte şimdi köylüleri nasıl uyuturuz, diye kafa yoruyorlar.

Gerçi burjuva politikacılarında yalan boldur. Az mı dinledik yıllardır yalanlarını. Daha 1935'de Toprak Kanunu hazırlandı. Bir süre sonra da rafa kaldırıldı.

1936 'da Atatürk Meclisde yaptığı konuşmada Toprak Reformunu müjdeledi. Sonra İsmet Paşa Meclisi açış konuşmalarında reformdan söz etti. Nihayet 1945'de Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu adıyla bir yasa çıkarılabildi. Demokrat Parti 1950'de iktidar olunca bu yasa da uygulamadan kaldırıldı. 1961'de konu devletin gerçekleştirmek zorunda olduğu bir Anayasa hükmü haline geldi. Konu Anayasaya girmesine girdi de bir türlü uygulamaya giremedi. 1961'den sonra çeşitli hükümetler birçok Toprak Reformu yasası hazırladılar. Ama bunların hiçbiri Meclislerden geçip uygulamaya konulmadı.

İlk toprak kanununun çıkışından bu yana tam 42 yıl geçmiş. 42 yılda bir arpa boyu yol alınamamış. Yürürlükten kalkan son yasaya göre Urfa bölgesinde dağıtılan topraklar da köylünün olamıyor. Yasanın gereği köylünün aldığı toprağı üç yıl işlemesi gerekiyordu. Üç yıl dolmadan yasa yürüklükten kalktığına göre köylü toprağın sahibi olamayacak. Büyük toprak sahipleri de kamulaştırma karşılığı milyonlarca lirayı cebine indirirken yeniden hazineye kalacak topraklara da el koyacak.

Geçen yıllarda tapu dağıtarak caka satan Türkeş'in tapularının da, ortağı Erbakan'ın fabrikalarıyla Yahya Demirel'i mobilyaları gibi hayal olduğu gün gibi ortada. Hem patronların, büyük toprak sahiplerinin adamı olacaksın, onlardan besleneceksin hem de işçiden, köylüden yana görüneceksin. Yağma yok. Ne demiş atalar: YALANCININ MUMU YATSIYA KADAR YANAR. Anlaşılan bunlarınki yatsıyı da bulmayacak, akşamdan sönüp gidecek.

Gündüz MUTLUAY

Ecevit Hükümeti, gerek devalüasyon ile, gerekse de güttüğü fiyat politikası ile fiyatların önümüzdeki yıllarda da hızla artmasının koşullarını hazırlıyor

Emekçi halk pahalılıktan temel gıda maddelerinin yanına bile yaklaşamıyor.

Devalüasyonun sonuçları görülmeye başlandı

Pahalılık had safhada

Ticaret Bakanlığı tarafından derlenen toptan eşya fiyatlarının artışını gösteren çalışmanın 1978'in ilk üç ayına ilişkin sonuçları yayınlandı. Açıklanan verilere göre Türkiye son yılların en hızlı pahalılığı sürecine girmiş bulunuyor. Genel fiyat artışı, son üç yıl içinde ilk üç ayda yüzde 4-7 arasıyken, bu yılın ilk üç ayında artış hızı yüzde 13'ü aşmış bulunuyor.

Yandaki tabloda son üç yılın ilk üç aylarında fiyat artışları gösterilmektedir. 1950-1975 dönemi arasında, dört değişik fiyat artışı yapısı gözlendiği, bunlardan, devalüasyonları izleyen dönemlerin en hızlı fiyat artışlarının gerçekleştiği dönemler olduğu anımsanırsa, 1978'in ilk üç ayında içine girilen durumun bir süre daha varlığını koruyacağı ortaya çıkmaktadır.

Bu dönem boyunca fiyat artışlarında ücretlerin payı yüzde 11.3, hammadde, makina vb. gibi girdilerin payı yüzde 68.4 ve kârların payı da yüzde 20.3'dür.

İthal maddeleri, hammaddeler ve sanayi ürünlerinin hayat pahalılığına bu denli yüksek oranda yansıması, son devalüasyondan sonra etkisini gösterdi ve yılın ilk üç ayında yüzde 13'lük fiyat artışıyla, geçmiş yıla oranla görülmemiş bir boyuta ulaşıldı.

Yılın ilk üç ayında fiyat artış oranı (yüzde)

	1975 (Sadi Irmak Hükümeti)	1976 (MC Hükümeti)	1977 (MC Hükümeti)	1978 (Ecevit Hükümeti)
Gıda meddeleri	11.9	4.4	5.0	11.4
Madenler	-2.8	1.1	1.9	41.5
Sanayi ürünleri	-1.1	6.3	3.6	17.6
Genel artış	7.2	5.7	4.5	13.6

"İhtisas Mahkemeleri" girişimi kamuoyunda geniş tepki yarattı

Yeni DGM'lere geçit yok

GÖREV'in geçen sayısında değindğimiz İhtisas Mahkemeleri konusu, geçtiğimiz on beş günde, demokratik kamuoyunda da geniş tepki uyandırdı.

Bir Milli Güvenlik Kurulu toplantısından sonra ortaya atılan ve yasal olanakları araştırılan İhtisas Mahkemeleri girişimi, vaktiyle karşı çıkılmış olduğu için doğrudan benimsenemiyen Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin daha mahçup biçimde yeniden hortlatılmasından başka birşey değildir.

Gerçekten, anarşiyi önleme anarşik olayları ve suçları ivedilikle yargılama bahanesi ile, aslında demokratik bir ülkede mevcut olmaması gereken siyasi suçlar için özel Mahkemeler kurulması istemi Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin kurulma gerekçesinden farksızdır.

Hangi amaçla olursa olsun, cinayet, yaralama, saldırı, bombalama, dinamitleme... gibi olayların özel ihtisasa ihtiyacı yoktur. Benzeri davalara mevcut Ceza Mahkemeleri bakmaktadır. Düşünce suçlarının ise demokratik bir ülke hukukunda yeri olmamak gerekir. Tabii hakim ilkesinden uzaklaştırıcı her davranışın sonuçta özgürlükleri siyasi iktidarın istemi doğrultusunda daha da kısıtlamaya yönelmesi kaçınılmazdır.

Kan ve zulüm imparatorluğu sarsılıyor

İRAN EMEKÇİ HALKI DİRENİYOR

Şah'ın kan ve zulüm imparatorluğu İran halkının kararlı mücadelesiyle yıkılacak

Süslü püslü saray sahneleriyle reklam edilerek tüm dünyaya binbirgece masallarının diyarı olarak tanıtılmaya çalışılan İran'ın üzerindeki yaldızlı tül perdesi yırtılmaya başladı. Dedelerinden kalan mey kasesine milyonlarca İran emekçisinin kanını doldurarak semiren Şah'ın zulmüne karşı ilerici, demokrat, sosyalist güçlerin direnişi genişliyor. Emekçi halkın direnişini süngü ve namlu tehdidiyle sindirmeyi uman Şah'ın adamları, artık hergün yeni bir kentte, yeni bir köyde, yeni bir yörede yükseltilen "Özgürlük" bayrağının rüzgarı önünde hangi yöne eğileceklerini şaşırıyorlar.

Şah'ın kanlı imparatorluğunun bugünkü bunalımı, tarihin şaşmaz yasalarını bir kere daha doğruluyor. Şah'ın rejimi, bir yandan emperyalist petrol şirketleriyle kolkola girmiş dev parababalarına, diğer yandan da emekçi köylü yığınlarını hâlâ kölelik zincirleriyle bağlayan derebeyi artıklarına dayanıyor. Kanlı Şah, ülke kaynaklarını peşkeş çektiği emperyalist tekellerden aldığı komisyonlarla ordusunu tepeden tırnağa silahlandırıyor. İlerici Arap ülkelerini, sosyalist ülkeleri, bu arada ülkemizin emekçi halkını tehdit ediyor. İsrail'in hemen yanıbaşında, emperyalizmin Ortadoğu'daki en büyük ikinci jandarma karakolunu inşa ediyor.

Şah'ın rejiminin bekçiliğini, Amerikan CIA'sının İran'daki şubesi olan SAVAK adlı gizli polis örgütü yapıyor. SAVAK, İran'ın içinde olduğu gibi dışında da, İran halkının özgürlüğünü isteyen kimseye soluk aldırmamak, Şah'ın cinayet emirlerini uygulamak, işkence odalarında yurtsever kanı döküp Şah'ın zindanlarını boş bırakmamak için çalışıyor. İran'daki ilerici, demokrat ve sosyalist güçlerin emperyalizme ve işbirlikçi parababalarına karşı bugünkü mücadeleleri, en başta SAVAK'ın kanlı terörüne son verme hedefine yöneliyor.

İran'dan gelen son haberler, yeryüzünün en örgütlü gizli polis ve istihbarat örgütlerinin bile, çürüyen bir toplumsal düzeni ayakta tutmakta aciz kalmaktan kurtulamayacağını göstermektedir. İran halkının kurtuluşu, Şah'ın cakasının bozulması yakındır.

MC döneminde bile olmamıştı

"YÜRÜYÜŞ" dergisine matbaada el kondu

Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm İçin Yürüyüş dergisi, yayınını üç yıldan beri sürdürmektedir. TİP Genel Sekreteri ve Gazetemiz Başyazarı Nihat Sargın'ın sahibi olduğu Yürüyüş dergisinin, 161. sayısına, daha matbaadan çıkmadan polisçe el kondu. Derginin basıldığı matbaaya gelen polis timi, dergiye el koydu ve Teknik Sekreterini de götürdü.

Yürüyüş'ün 161. sayısında yayınlanan ve Deniz Gezmiş Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın 12 Mart faşist rejimi tarafından katledilmeleriyle ilgili "Üç Yurtsevere Saygı" başlıklı yazıda suç unsuru olduğunu öne süren emniyet yetkilileri, mahkemeye başvurarak toplatma kararı aldılar. Toplatma kararına Yürüyüş dergisi yetkilileri itiraz ettiler.

MC Döneminde bile görülmemiş olan bu uygulamayı GÖREV gazetesi olarak basın özgürlüğüne yönelmiş anti-demokratik bir hareket olarak görüyor ve şiddetle kınıyoruz.

Fransız paraşütçüleri: Zaire emekçi halkını katletmeye gidiyorlar.

8 Batılı ülke Zaire'ye asker indirdi

Emperyalistler kanlı ellerini yine Afrika'ya uzattılar

● EMPERYALİST ÜLKELER YÜZLERİNDEKİ "SAHTE BARIŞSEVERLİK" VE İÇİŞLERİNE KARIŞMAMA MASKESİNİ ATARAK KONGO ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİNİ EZMEK İÇİN HAREKETE GEÇERLERKEN ÇİN HALK CUMHURİYETİNİN 8 BATILI ÜLKEYİ DESTEKLEMESİ MAOCULUĞUN EMPERYALİZME YANDAŞ OLDUĞUNU BİR KEZ DAHA KANITLIYOR

Kongo Ulusal Kurtuluş Cephesinin Şaba bölgesinin bağımsızlığı ve bu bölgede yüzyıllardan beri bir avuç beyaz tarafından işletilen zengin bakır madenlerinin millileştirilmesi için sürdürdüğü savaş geçtiğimiz haftalarda geniş boyutlar kazanırken, aralarında Yunanistan ve İsviçrenin de bulunduğu 8 Avrupa ülkesi, "beyazları kurtarmak" bahanesiyle bölgeye asker indirdiler.

Zaire hükümetinin talebi üzerine 8 batılı ülkeden gelen yaklaşık 2700 asker çarpışmalara katılıyor. Basında yer alan haberlere göre, Fransa'nın Zaire'ye 600 paraşütçü gönderdiği, Belçikanın da bu eski sömürgesine asker indirdiği, bunun yanı sıra Portekiz, Amerika, İtalya, İngiltere ve İsviçreden gelen askerlerin de Zaire'de çarpışmalara katıldığı öğrenildi.

Afrikanın en zengin bakır madenlerinde, imtiyazlarının ve sömürülerinin tehlikeye girdiğini gören batılı ülkeler, yüzlerindeki sahte "barışseverlik" ve "iç işlerine karışmama" maskesini atarak, Kongo Ulusal Kurtuluş Cephesini ezmek için harekete geçtiler. Bu davranışlarında onları destekleyen dünya ülkeleri arasında Çin Halk Cumhuriyetinin de bulunması, Mao'culuğun emperyalizme yandış olduğunu bir kez daha kanıtlıyor.

Angola'da, Mozambik'de emperyalizmi dize getiren Afrikanın halk savaşçıları, tüm emperyalist güçleri Şaba bölgesinden de söküp atacaklardır.

Yorum

Gelişmeler TİP'i haklı çıkartıyor

Nisan ayında, çok değil bundan bir ay önce Türkiye İşçi Partisi bir kampanya yürüttü. Kampanya'nın adı "Ulusal Bağımsızlık İçin NATO'ya Hayır" idi.

TİP, bu kampanya boyunca toplantılarla, mitinglerle, afiş ve bildirilerle NATO üyeliğinin, ülkemizin ulusal bağımsızlığına vurulmuş bir zincir olduğunu dile getirdi. Ulusal savunmamızın, askeri bloklar dışında v eyalnızca yurt savunmasına yönelik olarak, emperyalist odakların etki ve nüfuz alanı dışında gerçekleştirilmesi gerektiğini savundu.

Bu dönemde, Ecevit hükümetinin emrindeki güvenlik kuvvetleri, TİP'in kampanyasını engellemek için ellerinden geleni ardlarına koymadılar. Gericiler-faşistler TİP üyelerine saldırdılar. TİP, Kampanyası esnasında bir de üyesini kaybetti. Tüm bunlar olurken, hükümet yetkilileri, "NATO'nun güney-doğu kanadının zayıflamaması için, Ambargo'nun kalkması gerektiğini" dile getirerek, NATO Savunuculuğu yapıyorlardı.

Oysa şimdi, Ambargo kalkmayınca, yine aynı hükümetin sözcüleri, ABD üslerinin kapatılmasından, NATO'ya karşı yükümlülüklerimizin azaltılmasından bahsediyorlar.

Şüphesiz, ne NATO'nun niteliği, ne de üslerin zararlı etkisi bir ayda ortaya çıktı. NATO bir ay önce de bugünkü NATO'ydu. Üsler de bugünkü üsler. Fakat bir ay içinde, NATO'yu ülkemizin dostu, ABD'yi Türkiye'nin müttefiki gibi görmek ve göstermek, eskisinden de daha olanaksız hale geldi. Ecevit hükümeti, bugün, emekçi halkın artık kulak tıkanamayacak boyutlara ulaşan anti-emperyalist taleplerini, yarım ağızla da olsa dile getirmek zorunda kalmıştır. İster istemez, NATO'nun içyüzünü açığa vurarak, ABD'nin yüzündeki "dost" maskesini indirecek açıklamalarda bulunmaktadır. Ne var ki, Ecevit hükümetinin, bu ve benzeri birkaç açıklamayla yetinerek emekçi halkımızın gözünde teslimiyetçiliğin sorumluluğundan sıyrılması beklenemez. Ecevit hükümeti, NATO ve ABD karşısında takındığı yeni tutumda içten olduğunu kanıtlayacaksa, ülkemizin NATO'ya bağımlılığını zayıflatacak ciddi önlemleri vakit geçirmeden uygulamak zorundadır.

Amerikan silah ambargosu sorunun, Türkiye ve Yunanistan egemen sınıfları arasında bir "prestij" yarışı haline geldiğini görüyoruz. Bu da, emekçi halkların çıkarına aykırıdır.

Her iki ülke de NATO'da kaldıkça, Ambargo ister açıkça kalksın, isterse silah satışı el altından yürütülsün, kalıcı bir barış ve dostluk için karşılıklı yarara dayalı eşit ilişkiler kurulmadıkça, bundan kârlı çıkacak olan Amerika'nın gözü dönmüş silah tacirleri ve emperyalist tekeller, her iki ülkenin egemen sömürücü sınıfları olacaktır.

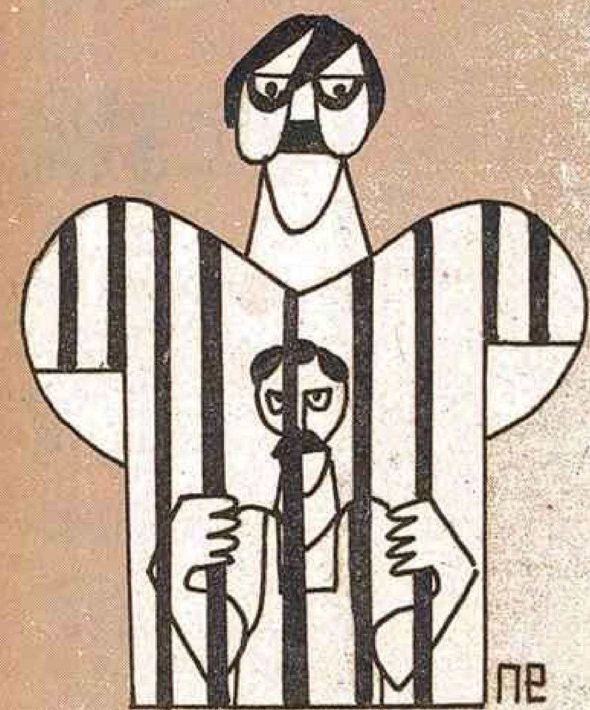
dosttan dosta..

BU NE BİÇİM "KUPA"?

Trabzon'dan Ali Temelci, DOSTTAN DOSTA'ya gönderdiği mektubunda, Arjantin'deki 78 Dünya Kupası'na değiniyor.

Kendisinin de futbola meraklı olduğunu bildiren Ali arkadaşımız, buna karşın bu yıl dünya kupasını televizyondan izlemeyi bile istemiyorum diyor.

"Güney Amerika'da futbolun egemen sınıflar tarafından kitleleri uyutmak, onları asıl sorunlarından uzaklaştırmak için bir araç olarak kullanışının açıkça somutlandığı"na değindiği mektubunda, Ali Temelci "dünyanın en yoksul ülkelerinden olan ve baskıcı bir yönetimin başta olduğu Brezilya'da, dünyanın en büyük futbol stadyumunun bulunduğuna" da dikkati çekiyor ve Şili'de faşist darbe sırasında, stadyumların hapishane olarak kullanıldığını hatırlatıyor.

Ali Temelci, mektubunu şöyle bitiriyor:

"Binlerce siyasi tutuklunun faşist zındanlarda çürüdüğü, hak arayan işçilerin, emekçilerin acımasızca kurşunlandığı Arjantin'de yapılacak kupa maçları, faşist diktatörlüğün baskıcı yüzünü gizlemek için kullanacağı ve dünya kamuoyuna şirin görünmek için kullanacağı bir fırsat oluyor. Böyle spor, olmaz olsun".

Arkadaşımız haklı, biz de soruyoruz. Bu ne biçim Kupa?

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV

Ortaöğrenim çıkmazı

Orta öğrenim sorunları sayısız, kitap bulmak başlıca bir dert, bulunsa bile içleri "hurafelerle" dolu

Ders yılı sona erdi ama dertler bitmedi...

Sorunların kaynağında bozuk eğitim sistemi yatıyor

Orta öğrenimde bir ders yılı daha sona erdi. Ama orta okulda ve lisede okuyan gençlerin sorunlarının sona erdiği pek söylenemez. Sorunların kaynağı ise bozuk eğitim sistemi.

Eğitimimiz tüm diğer toplumsal kurumlarımız gibi çarpık ve bağımlı bir kapitalizmin izlerini taşıyor. Eğitimin dar bir uzmanlaştırma şeklinde değil de tüm bilgi sahalarını kapsayacak şekilde genel olarak verildiği orta öğrenimde bu izler daha belirgin. Başta eğitim ülke gerçeklerinden kopuk ve soyut. Öğrencilere hayatları boyunca yaratıcı bir biçimde kullanacakları bir bilgi temeli vermesi gereken orta öğrenim, gereksiz, hiçbir zaman hiçbir işe (gerek kültürel gerek mesleki alanda) yaramayacak bir dizi bilginin ezberlenmesini içeriyor. Fen dersleri (matematik, fizik, kimya) öğrenimi yabancı ülkelere kıyasla son derece yetersiz; ancak bu yetersiz fen eğitimini bile tam randımanla gerçekleştirecek öğretmen kadrosu yok. Diğer dersler (edebiyat, sosyal bilimler vs.) ezberciliğin yanında burjuva dünya görüşünün ürünü olan bir dizi yalan yanlış bilim dışı düşünceyi savunuyor. Bütün olayların maddi temelleri ve nedenleriyle değil de "büyük liderler" ve "kahramanlar"ın tepki ve davranışlarıyla açıklandığı tarih dersi, ancak az gelişmiş bir kafanın yazabileceği bir sosyalizm "eleştirisini" içeren sosyoloji dersi buna birer örnek. Ancak burjuva ideolojisinin ürünleri bu hayalci fikirlerin ötesinde açıkça gerici, ırkçı faşist bir niteliğe kavuşabiliyor. Buna da örnek olarak işçilere ve alevilere ikinci sınıf vatandaş diyecek kadar iğrençleşen ahlak (daha doğrusu ahlaksızlık) kitabı, Türklerin ırk olarak diğer kavimlere olan üstünlüğünden dem vuran gerici tarih kitabı ve saldırgan bir anti-komünizm ve anti-sovyetizm aşılamaya çalışan askerlik kitabı verilebilir.

Öğrenimin yanında bunu hayata geçirecek olanaklar da kısır ve yetersiz. Laboratuvarların olduğu veya olup ta kullanıldığı okul parmakla gösterilecek kadar az. Somut deneylerle ispatı görülmeyen fen formülleri böylece öğrencinin kafasında dayanılmaz birer yük halini alıyor.

Öğrencinin derslerin yanı sıra kendini geliştirmesini sağlayacak olanaklara gelince: spor sahaları ve olanakları çoğunlukla son derece dar, böylece spor kitlesel biçimde değil, bazılarının yapıp, diğerlerinin de seyrettiği bir çalışma halini alıyor. Kültürel faaliyetler ise (edebiyat, tiyatro, folklor, vs.) "siyaset karışır" gerekçesiyle elden geldiği kadar engelleniyor. Veya ancak yurdumuzun ve halkımızın sorunlarından kopuk bir kültürel gevezelik olarak yapılmalarına izin veriliyor.

Eğitimin bu elli yıllık bozukluklarına son iki yılda bir yenisi eklendi: faşist baskılar. Sürülen ilerici öğretmenler, atanan faşist idareci ve öğretmenler eklenen faşist disiplin yönetmelikleri, kapatılan kollar, atılan ilerici devrimci öğrenciler, okullara yapılan faşist saldırılar, polis copu, yaralanmalar, ölümler...

Sınavlar yaklaşıyor

Bu yıl yine onbinlerce genç üniversiteye giremeyecek

Her yıl onbinlerce genç, büyük "umut"larla üniversite sınavlarına giriyorlar, ama sonuç bir çoğu için büyük bir "Hiç" oluyor.

Orta öğrenimdeki fırsat eşitsizliği, yüksek öğrenime de yansıyor. Büyük kentlerin paralı kolejlerinde yetişen gençler, üniversiteye girişte diğer yaşıtlarından daha başarılı oluyorlar

Üniversite Giriş Sınavlarına az bir zaman kaldı. Her yıl binlerce kişinin girdiği, çok azının bir okula girmeyi başardığı üniversite giriş sınavlarından birisi daha yapılacak.

Ülkemizdeki, dışa bağımlı çarpık kapitalist düzenin çarpıklığını, çözümsüzlüğünü, açmazlarını, üniversite giriş sınavlarında da gözlemek mümkün.

Kırsal alanlardaki yetersiz eğitimli okullardan gelen binlerce yoksul emekçi çocuklarıyla, kolejden mezun, özel eğitimlerden geçmiş olanlar, aynı sınavdan geçecekler. Anayasa da eğitimde fırsat eşitliğinden bahseder. Oysaki, her türlü olumsuz koşullarda yetişenlerle, çok iyi eğitilmiş ve hazırlanmış olanlar arasındaki eşitsizlik açıktır. Bunu üniversite sınavlarının sonuçlarında da görmek mümkün; örneğin Tıp fakültelerinde okuyanların önemli bölümü büyük kentlerdeki okullardan veya kolejlerden mezundur. Her yıl üniversite sınavlarından sonra bazı bankaların, kuruluşların en yüksek puan alan 50 kişiye 100 kişiye.. armağan listelerini, gazete ilanlarında görürüz. Buralarda hep aynı liselerin adları yazılıdır. Bu liselerde ve kolejlerde ise bir avuç mutlu azınlığın çocukları okumaktadır.

İşsiz sayısının milyonlara vardığı ülkemizde binlerce genç çaresizlik içinde bir yüksek okula girmeyi çare sayar. Üniversite giriş sınavlarına umutla bakar. Kurslara katılma olanağı olan binlerce genç özel dersanelerin üniversite sınavlarına hazırlama kurslarına katılıyor. Bu ise başlı başına bir konu. Her şeyi meta haline getiren, her şeyi alınıp satılan mal haline getiren, bu sömürü ve talan düzenine yeni bir pazar, yeni bir sömürü alanı daha çıkıyor. Binlerce gencin üniversiteye girme isteği özel dersanelerce sömürülüyor. Gençlerin binlerce liraları, üniversiteye girme garantisi vaatleriyle talan ediliyor.

Kapitalizmden sosyalizme geçişin yaşandığı çağımızda, sosyalist ülkelerde böyle sorunlar yok. Bizlerde sorun denen şeylerin sosyalist ülkelerde lafı bile edilmiyor.

Yarınların sosyalist Türkiye'sinde, bu sorunların kökten çözümü başlayacak. Bu düzende her gelen günün daha kötüye gitmesinin tersine, yarınların sosyalist Türkiyesinde, her gün iyiye güzele gidilecek.

Hadi üniversiteye girdiniz diyelim; esas "macera" ondan sonra başlıyor. Fotoğrafta bir "öğrenci yurdu" koridoru görülüyor.

ÜNİVERSİTELER VE GENÇLİĞİN BİRLİĞİ

● AKADEMİK DEMOKRATİK SORUNLARIN ÇÖZÜMU YOLUNDAKİ ÇABA, VE BU YOLDAKİ KAZANIMLAR, ÖĞRENCİ YIĞINLARINI MÜCADELEYE KAZANMADA ONEMLİ UNSURLARDIR.

Yüksek okullarda öğretim yılı sona eriyor. Bazı okullar da kısa bir süre sonra kapanacak. Yoğun faşist saldırıların, 16 Mart toplu katliamının yaşandığı bir yıldı bu dönem.

Öğrenci gençlik özellikle yüksek öğrenim gençliği demokrasi mücadelesinde önemli yere sahip. Saldırıların nedeni de buna dayanıyor.

Öğrenciler içinde parmakla sayılacak denli az sayıdaki faşistlerin bazı okullardaki işgali kırılıyor. Kırılacak.

Bu işgallerin tümüyle kırılması okulların demokratik alanlara dönüşüp, gerçek işlevlerine kavuşmasının yolu geniş ogrenci yığınların birliğinden geçiyor. Bu birliğin oluşmasında en önemli görev sosyalist gençlere düşüyor. Somut sorunlara sağlıklı bakışı, bu konuda samimiyeti, doğru ilkeleri, bu ilkeler etrafında doğru örgütlenmeyi sosyalist gençler savunuyor. Savunacak.

Bugün en önemli sorun olan can güvenliğinin yolu bunların başarılmasına bağlı. Kitlelerin örgütlü ortak hareketlerine bağlı. Zor fakat başarılacak.

Birim örgütleri diye tanımlanan okul derneklerinin öğrencilerin devam ettiği işlerliği olan niteliğe dönüşmelidir. Okul temsilcilikleri devamı olmayan okullarda seçime katılma barajı yüzünden işlememekte. Bu katılımı sağlamak öğrencilerin mücadelesi açısından, okulların demokratlaşması açısından önemli.

Akademik demokratik sorunların çözümü bu konuda ürünlerin somut gözükmesi kitleleri mücadeleye çekmekte en önemli unsur. Doğru mücadele biçimleri de ancak somut çalışmaların üstünde yükselir.

Bu konuda sosyalist gençler uzun vadeli ancak kalıcı adımlar atıyorlar. Ürünleri alınacak. Burjuvazinin, gerici çevrelerin saldırıları böyle önlenecek.

GENÇLİĞİN YOLU İŞÇİ SINIFININ POLİTİK HAREKETİNİN YOLUDUR

ONBEŞ GÜNDE BİR

(Baştarafı Sayfa 1'de)

lığı korumak" gibi bir kaygısı yoktur. Kârlarına daha çok kâr katmak için, ömürlerini biraz daha uzatmak için, kendilerinden daha kodaman yabancı patronlara, kendi ülkelerinin doğal kaynaklarını, işgücünü gözleri kapalı peşkeş çekerler. Vatan topraklarını yabancı askeri üslerle doldururlar, uluslararası emperyalist saldırı örgütlerine, NATO'lara, CENTO'lara yaranmak için yapmadıklarını bırakmazlar. "Paranın değeri düştü" diye, Amerika'ya kiraladıkları vatan topraklarının kirasını artırmaya çalışırlar. Bezirganlık yaparlar. Bir de bütün bunların üstüne, "bayrağa saygıdan" söz ederler. Morisson şirketinin Türkiye taşaronu, İkili Anlaşmaların, NATO'nun baş savunucusu, Ortak Pazar'ın, Enerji Ajansı'nın ve her türden emperyalist kuruluşun ülkemizi soyup soğana çevirmesinin, petrolümüzün, madenlerimizin, doğal kaynaklarımızın, insan gücümüzün emperyalist tekellere utanmazca peşkeş çekilmesinin baş mimarları, bir de "bayrağa saygı"dan söz ediyorlar. Utanmadan. Demirellerin, Erbakanların, Türkeşlerin ve her çeşit sermaye politikacısının anlayışları baştan aşağı "bayrağa saygısızlık"dır. Ulusal bağımsızlığımızı beş paraya satan politika madrabazları "Bayrağa saygı"dan söz edemez, söz etmeye hakları yoktur.

Bayrağa asıl saygısı olan, yurdumuzu emperyalizme olan askeri, politik, ekonomik bağımlılıktan kurtarmak için canı pahasına mücadele eden, bu yolda kurtuluş savaşında dedelerini, babalarını şehit veren, daha sonra da Vedat Demircioğlu, Yılmaz Derebaşı gibi birçok oğlunu bu kavgada kaybeden yurtsever, işçi ve emekçi sınıflardır.

İşçi sınıfının büyük şairi Nazım Hikmet'in dizeleriyle bitirelim:

"Ayyıldızlı esir bayrağımızı kurtaracak olan,
işçi sınıfımıza selâm!"

Genç işçiler işçi sınıfımızın önemli bir bölümünü oluşturuyor

● EN ZOR KOŞULLARDA, HER TÜRLÜ GÜVENCEDEN YOKSUN ÇALIŞAN GENÇ İŞÇİ VE ÇIRAKLAR MÜCADELELERİNİ ÖRGÜTLÜ HALE GETİRECEKLERDİR.

Günümüz Türkiyesinde kapitalizmin - çarpık da olsa - gözle görünür gelişimiyle birlikte işçi sınıfımız da buna paralel sayıca ve nitelikçe gelişmekte. Doğuşu ve mücadelesi ile yüzelli yıla dayanan Türkiye proletaryası küçük burjuva tabakaların dağılımıyla sayıca yükselmekte, sosyalist ideoloji ve örgütlenmenin etkisiyle siyaset sahnesinde sesini duyurmaktadır.

Katmerli sömürü

Genç işçiler, sendikasız, sigortasız yoğun baskı altındalar, ama pırıl pırıl bir mücadele azmiyle dolu hepsi.

Nicel ve nitel olarak gelişen işçi sınıfı içerisinde sigortasız ve sendikasız çalışan genç işçiler oldukça önemli bir yer tutmaktadır.

Genç işçi ve çıraklar diğer sınıfdaşlarından önce kuşak yani yaş farkı ile ayrılırlar. Diğer yüzeysel farklılık ise üretim içerisindeki somut konumlarıdır.

Ülkemizde günden güne artan ve etkisini tüm toplum katında duyuran işsizlik, nüfusumuzun yarısını teşkil eden gençlerin karşısına dikilen ilk engellerden biridir. İlk planda "okumayan gençler" her ne pahasına amele pazarlarında bir takım baskıları da göze alarak ancak çalışma imkanı bulmaktadır. İşçi gençliğin, bu alandaki mücadelenin eksikliği nedeniyle sendikasız oluşu, sigortasız çalışması somut bir durumdur.

Sosyalist gençler mücadeleyi bir bütün olarak görüyor ve gençliğin daha ileri mevzilere götürülmesini sigorta, sendika, çalışma saatlerinin kısaltılması, her türlü kölelik mukavelelerinin yırtılması, eğitim burs imkanlarına kavuşturulabilmesi, gibi sorunlarını bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm kavgasının bütünlüğü içinde düşünüyor, bu uğurda mücadele ediyorlar.

Yorum
Gençliğin ortak kurtuluşu: SOSYALİZM

Gençlik toplumsal hayatta en önemli kesimlerden biri. Heyecanı, hareketliliği, atılganlığı ve yarınların sahibi olma özelliklerinden dolayı burjuva iktidarlarının üzerinde çeşitli oyunlara giriştiği, veya yozlaştırmaya, hareketsizleştirmeye çalıştığı bir alan gençlik. Burjuvazinin genel ilerici hareketi ve özellikle gençlik hareketlerini salt öğrenci olayları gibi göstermek veya onunla özdeş kılmak çabası öğrenci olaylarını günlük olay haline getirmekte. Giderek de gençliğin, işçi gençliğin, köylü gençliğin, öğrenci gençliğin demokratik talepleri doğrultusundaki mücadelesini çarpıtmak ve olumsuz anlamda kamuoyu yaratmak fırsatlarını kazanmak çabasında burjuvazi.

Gençliğe hiç bir şey veremeyen egemen sermaye sınıfının, düzenin çözümsüzlüğünün ezdiği, bunalttığı gençlik kitlelerine sunduğu tek şey baskı, şiddet ve ölüm oluyor.

Yüzbinlerce işsiz gence göstereceği tek hedef kahveler. Zamanlarını kişiliklerini öldürmek için, tüm değerlerini yitirtmek için burjuvazi bundan daha iyi bir şey sunamıyor.

Çırakların, genç işçilerin çalışma koşulları da en düşük ücret, çalışma ve sosyal güvencelerinin olmaması özelliklerini taşıyor.

Kaynağını çarpık sömürü düzeninden alan eğitim politikası ilkokuldan üniversitelere kadar bir dizi gereksiz bilgiler toplamını içeriyor. Yaşamda gereksiz, soyut, üretimden kopuk, ezbere dayanan eğitimin öğrenci gençliğe verebileceği bir şey yok.

Lise mezunu gençler üniversitelere giremediklerinde, üretim için eğitim görmediklerinden sokaklarda onbir yıllık çabaları ile başbaşa kalmaktadırlar.

Yüksek okullardaki eğitim de, plansız, programsız açılıp yeterli mesleki eğitimden yoksun okulları, mezunlarına iş alanı gösterilemeyen yapısı ile düzenin bu alanda bir yansıması. Özellikle yüksek okullara yönelik faşist saldırılar can güvenliği konusunu da gündemin birinci maddesi haline getiriyor.

Bunların aşılması, tüm çözüm, işçilerin, emekçilerin iktidarında. İşçi sınıfı, onun politik hareketi, tüm toplumun kurtuluşu için mücadele ediyor. Gelecek yarınlarda kurulacak sömürüsüz düzende sorunlar tek tek çözülecek. Kurtuluş her alanda olacak.

Gençlik de kendine düşeni kendi alanında yapacak. Kazanılan hakları, demokratik mevzileri koruyacak. Geliştirecek. En geniş gençlik yığınlarını doğru ilkeler, doğru örgütlenme etrafında birleştirecek, onları demokrasi mücadelesi saflarına çekerek doğru kanallara yönlendirecek.

Bunu gözlemek bugünden olanaklı. Gençliğin bu çabası burjuvaziye örgütlü birleşik gücün yenilmeyeceğini gösterecek.